

Julian Skarżyński ps. „Balilla” urodził się w Czubinie koło Milanówka, 16 maja 1922 roku, w rodzinie Jana Skarżyńskiego i Reginy z Siemaszków. Przed wybuchem wojny był uczniem Męskiego Gimnazjum i Liceum Towarzystwa Ziemi Mazowieckiej, należał do 21 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. generała Ignacego Prądzyńskiego. Jako ćwik – uczestniczył w V Jamboree, zorganizowanym w 1937 roku w miejscowości Vogelenzang w Holandii. We wrześniu 1939 roku, wraz z innymi harcerzami opuścił Warszawę, by powrócić do miasta w pierwszych dniach października.

Od początku okupacji utrzymywał kontakt z kolegami z 21 WDH. Po zdaniu podziemnej matury, rozpoczął naukę na Wydziale Mechanicznym Państwowej Szkoły Budowy Maszyn. Od 1941/42 roku należał do Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej, był żołnierzem 1 Dywizjonu Artylerii Konnej im. generała Józefa Bema. Uczestniczył w szkoleniach konspiracyjnych i w transporcie broni.

Do powstania przystąpił jako kapral z cenzusem, był celowniczym erkaemu. Walczył na Czerniakowie, gdzie wstawił się „uciszeniem” dwóch wrogich bunkrów. Został śmiertelnie ranny wieczorem, 1 sierpnia 1944 roku.

Po wojnie spoczął na Cmentarzu Wojskowym na warszawskich Powązkach, a w miejscu walki Jego oddziału – stanął pamiątkowy głaz ku czci poległych powstańców Zgrupowania AK „Bem”.